

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Prva polovica prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Mesečnina prejema (administracija) in ekspedicija, Semenške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna pet-črtna: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izven tedna in praznikov, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 223.

V Ljubljani, v ponedeljek 29. septembra 1890.

Letnik XVIII.

Nevarno početje.

V kratkem se snidejo avstrijski deželni zbori, v katerih se bodo vršile zanimive in pomenljive obravnave. Tako bodo v češkem deželnem zboru gotovo burna pa brezuspešna posvetovanja o češko-nemški spravi, ki je že celo leto na dnevnem redu avstrijske notranje politike. Zanimive bodo obravnave tudi v solnograškem deželnem zboru, kjer je dvorni svetovalec Lienbacher s svojim brezozirnim postopanjem liberalizmu pripomogel zopet do vodstva. Velevažno bode zasedanje tudi tirolskega deželnega zbora. Kakor smo namreč že večkrat omenjali, zapisali so si neki laški življi na svojo zastavo geslo Mazzinijevo, po katerem skušajo tirolsko kronovino raztrgati v dva dela. Tu irredenta opravlja svoje krtovo delo, pri katerem ji nevedé služijo tudi južnotirolski konservativci.

Vendar bi irredenta na Tirolskem ne bila tako nevarna, da bi je ne podpirali ljudje, ki na Dunaju v družbi s Plenerjem in Herbstom vzdigujejo močne glasove za vladu nemškega rodu v Avstriji in zahtevajo kot *conditio sine qua non* nemščino za državni jezik. Ti ljudje so v Inomostu zvezali se z narodnimi svojimi nasprotniki in dosegli z njimi večino, ki lahko sklepa o razdelitvi dežele. Zviti Italijani so hitro porabili ugodno priliko. Nemško-liberalnim zaveznikom so ponudili nekaj mest v deželnem odboru, katera so za vladeželjne liberalce posebno vabljiva vada, v zahvalo pa so zahtevali dovoljenje, da se tirolska dežela administrativno razdeli v nemški in laški del s posebnima okrožnima zboroma; skupni deželni zbor bil bi po tem načrtu samo po imenu. Nemški liberalci so pripravljeni za to nevarno početje, akoravno s tem zatajé svoja načela.

Sicer skušajo Italijani in nemški liberalci z lepimi besedami prikriti svoj namen, toda „Neue Tiroler Stimmen“ ob kratkem označijo nevarnost položaja. Imenovani list piše:

„Sklep, katerega so v zadnjem deželnem zboru dosegli nemški in laški liberalci, rodi svoj sad, namreč predlog, da se razdeli poknežena grofija tirolska. Kdor je pazljivo zasledoval obravnave v zadnjem zasedanju, mogel se je prepričati, da je moral ta predlog biti posledica onemu sklepu. Proč od Tirolske! je geslo Italijanov; v resnici pa pomeni ta klic: Proč od Avstrije!

Smešni so razlogi, s katerimi podpirajo svojo zahtevo. Razdelitev zahtevajo iz gospodarskih vzrokov. Nihče ne more tajiti, da je v gospodarskem oziru Tirolska na slabem, da so sedanji fiskalizem, militarizem, slabe letine in nesreče mnogo škodile deželi. Kdo pa more trditi, da bode revščina ponehala, ako bodo namesto jednega trije deželni zbori in deželni odbori. S trojnimi troški pri upravi se gotovo ne more prihraniti.“

Zanimivo je tudi, kar imenovani list piše o strankah v prihodnjem zasedanju. „Toliko je gotovo, da se bode konservativna stranka upirala temu nevarnemu početju, dasi je bila in je vedno pripravljena, ustrezati resničnim pritožbam in dovoljevati poprave v okvirju deželne skupnosti. Težavno stališče pa bodo imeli nemški liberalci. Minolo leto so še trdili, da so Italijani dobri Avstrijci, ki nočejo raztrgati dežele. Toda Italijani so odkrili svoj načrt, posebno pa ob znani slavnosti „Pro patrie“ v Tridentu.

Italijani bodo, kakor že napovedujejo, zapustili deželni zbor, ako bode odbita njihova zahteva. Z drugimi besedami: Italijani iščejo povod svoji pasivni politiki in zahtevajo nedosežne stvari.

Vlada gotovo ne bode ustregla njihovim željam, to je dognano.

Ali bodo Italijani jedini? Ali se bode duhovščina v tem vprašanju pridružila narodnim liberalcem? Žal, znamenja to vprašanje potrjujejo. Vendar se je prijaznost nekoliko ohladila. Upajmo, da se bodo nekaterim oči odprle in da bodo odpovedali službo irredentovskim advokatom.“

Tak je položaj na Tirolskem. Resen je dovolj, vendar ne brez upanja. Oficijozni listi namreč že sedaj jasno povedó, da bi v tem slučaju višja roka zmešala načrte tirolskih sovražnikov. Morda bi bil razpuščen deželni zbor, in bi junaški Tirolci, ki so pod Andrejem Hofrom zapodili sovražnika s svojih gorá, gotovo tudi hitro končali nevarno početje notranjih svojih sovražnikov.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna V. velika skupščina v Ljubljani dne 24. septembra 1890.

(Dalje.)

Za tem podeli besedo preblagorodnemu gospodu županu, kateri je odlikoval skupščino s svojo drago nam navzočnostjo.

Župan ljubljanskega mesta Peter Grasselli pozdravlja v imenu prestolnice Kranjske, a tudi duševnega središča slovenske zemlje z iskrenimi besedami navzočne ude družbe sv. Cirila in Metoda, katero je osnovala le potreba in samoobramba. Sila rodila je društvo, spoznanje, da se je treba nasprotnikom postaviti v bran z enakim orožjem. Saj so neprijatelji naši poprej na severu in jugozahodu ustanovili društva, nevarna slovenski deci, ki snujejo po čisto slovenskih krajih svoje šolske zavode, vanje lové naše otroke ter jih tako skušajo odtujiti slovenski materi. Zatoraj srčno pozdravlja družbo, ki si tako vrlo prizadeva za pravo vzgojo in omiko tiste mladeži naše, ki je v nevarnosti. (Skupščinarji živahno kličejo „živio“ županu.)

Prvomestnik predstavi zborovalcem kot zastopnika slavne vlade g. Evgena Laha, magistratnega konc. adjunkta, konstatuje sklepčnost ter pozove glavnega tajnika, naj objavi imena podružničnih zastopnikov, oziroma pooblaščenec, kolikor se jih je dozdej zglasilo, in potem naj poroča o društvenem delovanju od pretekle upravne dobe.

LISTEK.

Nočem!

(Vaška elika z Gorenjskega; spisal P. F. G. . . r.)

II.

Nekaj dnij pozneje, ko je šel stari, častitljivi župnik ravno od osme maše iz cerkve v župnijo, in so mu vaška dekleta spoštljivo poljubovala roke, prijel je Pečnikovo Angelo za roko in dejal: „Kakó, da te ni nič več k meni? Ko si bila še majhno dete, tedaj si prišla večkrat v župnijo; sedaj pa, ko si postala velika, popolnoma pozabiš svojega prvega učitelja! No, pa pridna ostani, Angela!“ — Župnik počasi odide.

Sramovala se je nekoliko župnikovega grajanja; veselilo pa jo je vendar zeló, da jo je blagi gospod vpričo vseh tako prijazno ogovoril.

Drugo nedeljo po véliki maši oglasila se je Angela že pri gospodu župniku. Prinesla je seboj celó lepo jesensko vrtnico v zelenem lončku.

„Glej no,“ — zakliče župnik, — „to je pa lepo darilo. Si jo li sama vzgojila?“

„Da,“ — odgovorila je tiho, — „pa ne zamerite, gospod župnik, ker nimam večje.“

Varno postavi lonec na mizo, a prav na rob, ker tako se ji zdi menda spodobneje. Ko se mora

potem usesti, usede se nalahko na rob mehkega naslanjača in drži v roki molitveno knjigo pa gladko zlikan čipkast robec. Govoriti pa ne vé prav ničesar.

Tudi župnik je nekam v zadregi, kako bi govorico začel.

„Kaj pa oče in mati? So li zdravi?“

„O da. — So zdravi.“

„In brat Aleš? Še vedno uči na harmoniko?“

„Sedaj nimá časa,“ — zašepeče dekleta ter se nekam nasmeje.

„Kaj mi poveš? Kako da ne?“

„Ženi se.“

„Tvoj brat, Aleš? — Glej, konečno dobiš še kako svakinjo v hišo.“

„Ne veselim se je ravno,“ — méni Angela ter gladi po svilnem predpasniku.

„Kaj pa ti? Ali misliš od hiše?“

„Jaz se pa nočem možit,“ — odgovori ona odločno.

„Ali je to tvoja resna misel?“

„Možitev je skoro nekaka negotova stava, pravi moja teta Meta.“

„Prav pravi Meta,“ — odvrne župnik, — „ker ljudje so kaj spačeni.“

„Ko bi se našla poštena in dobra hiša, morda

bi šla od doma,“ — méni Angela in povesi sramežljivo glavo.

Župnik igra sedaj na mizi s svojo roženo tobačnico in po kratkem molku pravi: „Jaz bi ti pa vedel za jednega, ki bi bil za te! On je prav priden in pošten mladenič. Posestvo ima tudi precéj veliko.“

„Ne vé,“ — odgovori Angela v zadregi.

„Kaj pa méniš o — Golobovem Martinu?“

„Tega ste mislili?“ — začudi se dekleta iznenadena.

„Ta bi bil pravi za te, Angela!“

„Nočem ga.“

„Kaj praviš?“

Deklica zmaje z glavo.

„Zakaj ga ne maraš?“ — vpraša župnik. „Golobov Martin ni napačen človek, in katera ga bode dobila, bode prav zadovoljna z njim. Spomladi sem ga videl orati. To ti je bilo kar lepo gledati, kako je držal drevo in rezal brazde, da je bilo veselje. Kakor bi se mu vse samo delalo. Dober človek je Martin.“

„A jaz ga nočem.“

Župnik porine zopet tobačnico po mizi, potem pa mirno reče: „No, če ga ti nočeš, poiskati mu bodem moral pač drugo nevesto. Oženiti se pa

2. Vodstveni tajnik A. Žlogar naznanja, da so po § 14. glavnih pravil dozdej zglašeni s posve-tovalno in glasovalno pravico ter večinoma navzočni:

Izmej pokroviteljev: Gospa Svetčeva iz Litije, banka „Slavija“ generalni tajnik iz Prage Frant. Vlach, prof. Tomo Zupan, deželni po-slanec Luka Svetec, deželni odbornik dr. Josip Vošnjak, kurat Ant. Žlogar, predsednik no-tarski zbornici dr. J. Zupanec, Anton Berce za „Št. Lambert“. Župnik Martin Drčar. Fran Sušteršič za „Šmartno“. Andrej Kalan, stolni vikar. Cesarski svetnik Ivan Murnik, deželni od-bornik. Župnik Ivan Vrhovnik, Oroslav Do-lenec, posestnik. Dr. Ivan Svetina.

Od vodstva: Prvomestnik Zupan, pod-predsednik Svetec, blagajnik dr. Vošnjak, tajnik A. Žlogar, Gregor Einšpieler, deželni po-slanec, Matej Močnik, Ivan Murnik, Ivan Hribar.

Od nadzorništva: dr. Fr. Papež, od-vetnik, direktor Fran Povše, deželni poslanec, prof. dr. J. Svetina, Oroslav Dolencec, mestni odbornik.

Od razsodništva: dr. J. Zupanec, L. Ravnikar, dež.-sod. svetnik v pok., Andrej Kalan.

Izmej gostov: Župan deželnega stolnega mesta ljubljanskega Peter Grasselli, državni in deželni poslanec Ivan Nabrgoj, Radoslav Lo-pašič z gospo soprogo, državni poslanec dr. Fer-jančič. Zastopniki časnistva. Več gg. profesorjev, župnikov, kaplanov, učiteljev itd.

Zastopniki za V. veliko skupščino po § 14. v redu, kakor so bili zglašeni, večinoma tudi na-vzočni:

1. Št. Kancijan in okolica na Koroškem: Matej Servicelj, župnik in komendator na Reberci: Janez Šumah, posestnik.

2. Št. Jurij ob južni železnici: Alojzij Kreft, župnik na Kalobji.

3. Goriška ženska podružnica: Josipina Prem-rov, prvomestnica.

4. Tolmin: Josip Kragelj, dekan v Tolminu.

5. Črna: Anton Gabron, provizor, in Primož Walter.

6. Višnjagora-Zatičina: Luka Svetec, deželni poslanec, pooblaščenec.

7. Velika Pirešica: tajnik A. Žlogar, po-oblaščenec. Jakob Kitak, kapelan. Ivan Kač, tajnik.

8. Goriška možka: Profesor S. Rutar, po-oblaščenec.

9. Podružnica za slovensko Zilsko dolino in faro Vrata: Janez Šnabl, Filip Milonik.

10. Bolec: Fr. Ilovár, dekan, J. Kranjec, župnik.

11. Kotmaraves: Tomo Kobav, R. Krušič, Filip Haderlap.

12. Litija: Fran Knaflič, posestnik, Fran Sušteršič, kapelan.

13. Šaleška dolina v Šoštanji: Ivan Kačič, c. kr. notar.

mora, ker je prevzel kmetijo in potrebuje gospo-dinjo. — Kaj pa sicer počneš?

„I, po navadi.“

„Ste li veliko pridelali letos?“

„Hvala Bogu, dosti,“ — pravi na to in zvija robec.

„Vreme smo imeli povprečno ugodno“, méni gospod, „za ajdo nam daj Bog še nekoliko burje, potem bode vsaj letos kaj pridelka. Saj ga vlani ni bilo.“

Dekle molči, počasi zgane svoj čipkasti robec skupaj, a ga zopet naglo razgane.

„Prosá tudi letos ne bo mnogo.“

„Če ravno — odgovori v veliki zadregi Angela ter zvije svoj robec v kratko vrstico, „če pa ravno gospod želé, da . . .“

„Kaj si hotela reči, Angela?“

„. . . da bi ga vzela . . .“

„Ne, ne, dete, če ga nočeš,“ — zavrne jo župnik, — „silim te nikakor ne; ker le srce in pa-met morata pri tako važnem koraku odločevati. Do-bil si bode že jedno gospodinjo.“

Angela pobledi; potem pa vstane s stola ter pravi odločno: „Ne, vzeti ga hočem! . . .“

Gospod župnik je mesec dnij pozneje poročil poštenega Martina s pridno Angelo.

14. Kostanjeviški okraj na Dolenjskem: Miha Novak, Viktor Rozina, notar A. Šmid, po-oblaščenec.

15. Brdski okraj na Gorenjskem: Iv. Vrhov-nik, župnik.

16. Beljak in okolica: Župnik J. Jerman, Janez Gajler, Ivan Grabar, J. Vajt, J. Vilč, Janez Wuherer, posestniki.

17. Postojina: Miroslav Vičič, nadžupan, dr. Ivan Pitamic, odvetnik.

18. Cerklje na Gorenjskem: And. Vavken, župan, nadučitelj, Radoslav Hočevár, farmacevt.

19. Mokronog: Anton Žlogar, pooblaščenec.

20. Turjak: Jernej Kosec, župnik.

21. Kropinsko-Kamnogoriško-Dobravska: Val. Aljančič, župnik.

22. Ženska v Trstu: Anton Žlogar, po-oblaščenec.

23. Kamnik: Andrej Mejač, trgovec.

24. Prem na Notranjskem: Anton Grahor.

25. Ptuj: O. Konrad Stazinski.

26. Novomesto: Ant. Koblar, pooblaščenec.

27. Pivska na Notranjskem: Fran Križaj, tovarnar, Matej Pintar, ekspozit.

28. Št. Peterska v Ljubljani: Fran Povše, pooblaščenec.

29. Prva ljubljanska: Gustav Pirec, tajnik.

30. Greta pri Trstu: Anton Škabar, Vatro-slav Počivalnik, kapelan.

31. Št. jakobsko-trnovska: Mavrilič Šarabon, Andr. Kalan, dr. Fran Papež, deželni poslanec, dr. I. Sušteršič, pooblaščenec.

32. Tržaška možka: Anton Škabar in Va-troslav Počivalnik, pooblaščenec.

33. Sv. Ivan v Vrdeli: Anton Škabar in Počivalnik, pooblaščenec.

34. Bled: Ivan Berlic, župnik.

35. Ajdovščina: dr. Peter Defranceschi, sekundarij v deželni bolnici, pooblaščenec.

36. „Gorenjska Dolina“: Al. Hudovernik, c. kr. notar, pooblaščenec.

37. Celovec: Vekoslav Legat.

38. Poljanska dolina na Gorenjskem: Župnik Jernej Ramoveš.

39. Briska: Hrabroslov Volarič, nadučitelj.

40. Št. Štebenj na Zili: Župnik J. Jerman.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. septembra.

Notranje dežele.

C. in kr. namestnik v Dalmaciji bode, kakor listi poročajo, fml. baron Evgen Albori, sedaj komandant 15. infanterijske divizije v Miskolezu. Sicer natanko ni znano politično mišljenje bodočega namestnika, vendar se čujejo glasovi, da bodo Dal-matinci pod novo vlado še težje, nego pod Blažeko-vičem, pogrešali svojega Jovanovića. Italijanska hidra, umetno gojena vzlasti po dalmatinskih mestih, vedno drznejše vzdiguje svojo glavo tudi v tej skoro iz-ključno slovanski deželi.

Dr. Mattuš je o češko-nemški spravi govoril pred svojimi volilci v Nimbргу; ker je dr. Mattuš jeden najodličnejših čeških delegatov in tudi ud konferencije v češko-nemški spravi, zato imajo tudi njegove besede odličen pomen. Po njegovem govoru je položaj na Češkem jasen. Staročeške po-slance vežejo dogovori o češko-nemški spravi; ker pa se je vlada v zadnjem času nagnila na nemško-liberalno stran, stavili so češki delegati svoje pogoje za češko-nemško spravo ter jih predložili vladi. Ako jih vlada izpolni, tedaj bodo Staročehi zastavili vse svoje moči v to, da se dožene sprava; ako jim ne ustreže, tedaj bodo odložili staročeški poslanci svoje mandate, da ne prekršijo svoje besede. V tem smislu se glasé tudi resolucije, ki so jih sprejeli na tem shodu češki volilci; popolno priznajo plemenite na-mene svojih zaupnih mož, pri pogajanji potrdijo obravnave popolno, v kolikor stojé na podlagi jed-nakopravnosti in nerazdeljivosti kraljestva češkega; obžalujejo pa, da so se pozneje ti razgovori napačno razlagali, in sicer od strani Nemcev in vlade, ker so s tem nade uničene, da bi se mir povrnil v de-želo; zahtevajo torej, da poslanci brezozirno tirjajo od vlade notranji češki uradni jezik v čeških poli-tičnih okrajih; ako bi teh svojih zahtev ne mogli vresničiti, naj uvažujejo, ali bi ne bilo najmodreje, da odložé svoje mandate.

Nemške surovosti v Opavi in Celju obsojajo tudi francoski listi, med njimi zlasti oistro „Temps“, ki pravi: „Nemška rasa ima težko roko. V Opavi so Nemei mirne ljudi zasmehovali in na-padali, celo ženske in sicer samo zato, ker se ne prištevajo izvoljenemu narodu Krimhild, Thusneld in Brunhild. Liberalno časopisje Dunajsko ni grajalo teh škandalov.“ Seveda se sedaj zvija in repenči

„N. F. Presse“, a ovreči navedenih resničnih besed seveda ne more. —

Volitev v deželni zbor koroški namesto umrlega poslanca Seebacherja se bo vršila 16. ok-tobra; zopet bodo imeli Slovenci v celovski okolici pokazati priliko, da tudi okoli glavnega mesta Koroške prebivajo zavedni Slovenci. — Tudi poslanec Ritter ki je zastopal mestno skupino Wolfsburg-St. Vid je odložil svoj mandat zaradi bolehnosti.

Spomenica italijansko-tirolskih po-slancev za razdelitev Tirolske ostala bode na papirji. Deželni odbor tirolski se je namreč ž njo pečal v zadnji svoji seji, kjer so se poleg konservativnih de-želnih odbornikov izrekli tudi liberalni, da je v tej obliki nemogoče izpolniti zahteve Italijanov. S tem je začasno gledé na vspeh ta stvar pokopana.

Vnanje države.

Rim. Pogajanje sv. Stola z ruskim zastopni-kom Izvolskim z ozirom na škofovsko vprašanje se je zopet pričelo. Kakor poroča neki verojeten rimski list, vrši se sporazumljenje med Vatikanom in rusko vlado še precej uspešno in so torej poročila nekate-rih listov, da se ni nadejati ugodne rešitve omenje-nega vprašanja, povsem neosnovana in prenagljena.

Srbija. Pri dosedanjih mestnih volitvah v skupščino so vedno le radikaleci zmagovali. Največ glasov dobivajo po vseh mestih radikaleci, najbolj pa propadajo pristaši naprednjaške stranke. Veseli svoje zmage napravili so belogradske radikaleci bak-ljado Pašiču in ministerskemu predsedniku Gruicu. Poražene stranke pa dajejo duška svojej nejevolji po raznih časnikih ter prožijo ostre pušice vzlasti na Pašiča.

Rusija. „Nov. Vremja“ piše, da se bode v kratkem pričela posebna konferenca v ministerstvu notranjih zadev, ki bode rešila židovsko vprašanje. Konference se bodo vdeleževali guvernerji onih pro-vincij, v katerih imajo židovi domovinsko pravico, in zastopniki višjih upravnih oblastev. Pretresoval se bode pred vsem načrt prejšnje, v to svrhu se-stavljene komisije o trgovini židov s špiritom v južno-zapadnih provincijah. Ruska vlada méni go-tovo kolikor mogoče omejiti imenovani židovski obrt, kateri je v vsakem oziru ruskemu življu v pogubo. — Rusko ministerstvo notranjih zadev namerava uvesti postavo, katera bode reševala vprašanje, kaj je početi z onimi iz Rusije prognanimi osebam, ka-terih nočejo priznati druge države za svoje ter jih nazaj v Rusijo pošiljajo. Take ljudi bode po-šiljala ruska vlada upravnim potom v Tomsk in To-bolsk kot naseljence. Gotovo bode zadel ta zakon posebno židove, katere pošilja Rusija preko svojih mej, pa jih nočete Avstrija in Nemčija za svoje spoznati.

Nemčija. Kakor se poroča listom, utegne se v kratkem izvršiti izprememba v nemškem vojnem ministerstvu. Kdo pa bode naslednik Verdyjev, ne vedó listi še nič gotovega. Bržkone bode jeden iz-med teh generalov: grof Schliessen, Kaltenborn-Stachau, Wittich, ali pa korni poveljnik Leszczynsky. Sluti se pa, da bode Leszczynskega ta čast doletela. S to izpremembo pa ni v zvezi nikak politiški pre-vrat, tako vsaj zagotavlja „Post“.

Italija. S predznimi irredentovei ima mnogo sitnosti italijanska vlada sama. Tako je moralo ita-lijansko policijsko oblastvo nedavno zapleniti mnogo listov, na katerih ste bili vtisnjeni dve alegorični podobi, predstavljajoči Trst in Trident. Ti dve po-dobi ste davili dvočlasega orla, avstrijski grb. Da, celó na ogle so prilepljali zakleti avstrijski sovra-žniki take avstrijske čast žaleče podobe. Quousque tandem?

Francija. Kakor zatrjujejo listi, je vedno več glasov za načrt, da bi se zgradilo v Parizu morsko pristanišče. V ta namen bi bilo treba izkopati velik kanal od morja do Pariza, kar bi stalo, kakor so že preračunali, do 135,100.000 frankov. To je vse-kako ogromna svota, a tudi nameravani kanal bi bil jako važen za francoski promet in razvoj francoske kupčije in trgovine. Veščaki trdijo, da bi se dalo to delo v treh letih izvršiti. Ker bi bilo pariško morsko pristanišče tudi iz vojnih ozirov velikega pomena, uresničil se bode bržkone ta načrt.

Španija. Vsled iz Španije prišedših poročil razgraja še vedno kolera v nekaterih tamošnjih pro-vincijah. Tako je zbolelo dné 25. t. m. v Valenciji 20, v mestu samem pa 18 oseb za kolero.

Portugal. Poročila o nemirih te države so na dnevnem redu. Tako poroča neki list, da je do 2000 ljudij pričakovalo časnikarja Almeida, ko je prebil v zaporu kaznen zaradi nekega protivladnega članka, pred zaporom, ter ga hotelo spremljati z godbo v njegovo stanovanje. Vmes je bilo slišati javno protivladno govorjenje. Policija je morala po-seči vmes, da je naredila mir z oboroženo roko. Dva prekucuha in jeden redar so ranjeni.

Anglija. Iz Londona se poroča 27. t. m. listom: V kratkem se pričné v Neapolu obravnave o naselbinskem sporazumljenju med Italijo in An-glijo z ozirom na njihove afriške interese. „Times“ zagotavlja, da se bode delalo pred vsem na vrav-navo severne meje abesinske dežele. Italija se brž-kone misli polastiti Kasalasa, toda Aulija bo ugo-varjala tej želji. Pri spravi bodeti bajé obe državi popolnoma popustljivi.

Brasilijsa. V tej zloglasni republiki so raz-mere med vlado in katoliškim duhovništvom od dué

do dné bolj napete. To pa gotovo ni nič čudnega, ako pomislimo, da imajo braziljsko vlado v rokah frasoni, od nekdaš zakleti sovražniki sv. cerkve. Braziljski episkopat se je hotel sicer z vlado mirnim potom sporazumeti, toda tega ni dopustila slepa strast tamošnjih frasonov. Ko so začeli ti nepridipravi skruniti cerkvene postave, vložil je braziljski episkopat ugovor proti vladnim korakom, s katerim je hotela uvesti civilni zakon, zatreti križ v narodni zastavi, popolnoma odpraviti državno vero, da bi živel ubogi braziljski narod brez vere, brez Boga, kakor neumna živina. Nesrečni narod, kateri ima take voditelje!

Izvirni dopisi.

Iz Borovnice, 26. septembra. Bila je letos dôba štrajkov, vse je hotelo štrajkovati, na Angleškem celó vojaki; in zopet berem o novem štrajku. Pri nas poskusili so ta manever nekateri občinski očetje. Štrajk napovedal sem tudi jaz za nekoliko časa in sicer — „mlajšemu dnevniku“. Dopisi, ki so od tu sedaj v enem, sedaj zopet v drugem dnevniku dohajali po obrokib, so kaj hudo nekatere duhove razburili; sumničenju, natolcevanju in tajnem u poizvedovanju ni bilo ne konca ne kraja; če so dopise v občinskem arhivu branili ali ne, temu nisem mogel na sled do danes; vém pa iz gotovega vira le-to, da so se celó pri občinskem zborovanju čitali, toda le njim povoljni. Marsikomu delali so preglavico zaradi čiste resnice, da je nekdo se penil in pihal, strastno surovo celó v olikani družbi napadal. Takim zavednim omikancem bi se lahko posvetilo nekoliko vrstic, toda škoda za čas, ker mislijo, da je pravo samo njihovo mnenje, druge, če tudi jih presegajo, morajo sevêda pri vsakej priliki prezirati, ker to je njim doslednost. Sedaj je vso moč koprivam vzela slana, napoveduje se nam hladna jesen; pomirili so se torej tudi razljučeni duhovi.

Težko pričakoval sem odgovora na zadnje vprašanje, katero je sprožil neki dopisnik v zadnjem dopisu. Morebiti ga je slana poparila ali ga je pa druga nesreča zadela, osoda, da je zašel v nenasi tnikoš. Škoda! Upauje mi vendar ni šlo po vodi, saj vém, če bodem pri kaki priložnosti še na kako vprašanje odgovora želel, bodem dobil potem skupno vse, na pr. „v revolveržurnalu“; o tem kaj več. Do tedaj se bodem še večkrat k zapečku naslonil, ker vém, da zeblo bode tudi gospôdo in se bode težje k tej tlaki pripravila.

Zanimalo bode marsikoga tudi to, da je dobilo naše „Bralno društvo“, kakor je bilo skleneno pri zadnji seji občnega zbora — kateri je bil menda pred kratkim?! — lepe tablo, ki je obešena zunaj pod oknom bralne sobe. Prav lepe, raznobarvne črke omislil je gosp. predsednik; deska je prav lično izdelana; kje jo je ukazal gosp. blagajnik narediti, nisem poizvedoval; na vsak način priporoča delo mojstra. Kdor tujcev bode prišel s kolodvora v našo prijazno vasico, zagledal bode takoj, kje domuje naše vrlo društvo, stopil bode lahko notri in prečital, če ne bo družega — „Wr. Tagblatt“ — organ poljskega žida, ki zna Slovane dobro obirati; mogoče so v njem gospodje kaj brali o celjskih in opavskih dogodkih in gotovejših poročil iz njega zajemali. Sevêda udom, med kojimi je mnogo „kimovcev“ in ki razumejo izvrstno „kimovski“ posel, ni do tega, zadošča jim že, da ga jim je nekdo zapovedal naročiti.*) — ar.

Z Bleda, 26. septembra. (Novo pokopališče.) Lepa in nenavadna slovesnost vršila se je tukaj dné 31. avgusta. Ker vam do sedaj še nihče o tem ni poročal, sprejmite vsaj sledeči dopis v pre-dale svojega lista.

Farna cerkev sv. Martina v Gradu nikakor ne zadostuje po svojem obsegu, še manj pa po svoji zidavi, za precej veliko faro. Zatorej je želeli, da bi se kmalu nadomestila z novo, potrebam in raz-meram primerno cerkvijo. In na to tudi res dela sedanji prečastiti dekan g. Razboršek, ki je dal na-rediti po dunajskem arhitektu Schmidu krasen načrt nove farne cerkve v gotiškem slogu. Ali za večjo cerkev treba tudi večjega prostora, katerega pa ni treba daleč iskati, ako se staro okoli cerkve ležeče pokopališče v to porabi. Prvi pogoj za zidanje nove cerkve je bila torej naprava novega pokopališča. Za to pa je bilo že težje dobiti pripraven prostor. Po-cerkvenih določbah, pa tudi po želji duhovnikov in župljanov je za pokopališče toliko boljše, kolikor

bližje je cerkvi. Ali takega prostora v bližini cerkve bi tu zastoj iskal. Svet pod cerkvijo je večjidel močviren ali vsaj ob deževnem času zalit z vodo, ki proti jezém tišči. Treba je bilo torej iskati bolj vzvišen kraj in takošnega so res dobili zunaj grajske vasi na polji proti Zaspemu. Pripravnjega kraja bi Blejci res ne bili mogli izbrati za svoj poslednji počitek. Ne daleč od vasi, pa vendar proč od po-svetnega šuma, na prijazni ravnini in v podnožji triglavskega gorovja bode tu počivali Grajcev pri-hodnji rodovi. Ta prostor je tudi gosposka potrdila iz zdravstvenih ozirov, ker se namreč temeljna voda ne odteka proti jezeru, ampak proti savski strugi. Ustreženo pa je slednjič tudi s tem prostorom tu stanujoči ali pa sém v toplice prihajajoči gospôdi, ker ji majhen rob proti jezeru zakriva pogled na ta posvetnjakom tako neprijeten kraj.

Zdaj pa treba, da pokopališče samo popišemo. To pokopališče je res nekaj posebnega in do sedaj na Kranjskem nima para. Izdelano je po načrtu dunajskega arhitekta Franca viteza Neumana ter ima podobo podolgastega čveterovogelnika. V vsakem čveterih kotov stoji kapeli podobna, s streho pokrita rakev. V sredi sprednje, proti zahodu ležeče strani se vzdiguje ogromni portal, skozi kateri vodijo ve-lika in dvojna manjša vrata na pokopališče. Portalu nasproti je mrtvašnica v enakem slogu pokrita ka-kor rakve in portal. Poldrugi meter visok zid nosi ukusno železno ograjo, katera je razpeta mej 62 s skalicami pokritimi stebrički. Vsa ta sestava se vidi od daleč kakor zveza manjših in večjih kapelic ali kakor kakšno majhino mestece iz starih časov.

Zid, ki oklepa pokopališče, je 75 m dolg in 50 m širok, torej znaša vsa površina 3750 m²; je torej dovolj prostorno. Vse pokopališče je po glavnih in stranskih potih lepo simetrično razdeljeno.

Glavna, 380 m široka pot prereže pokopa-lišče po dolgem, in ravno na sredi tudi po širokem, ter ga razdeli v štiri enako velike razdelke.

Stranska, 2 m široka, 3-30 m od zidu od-daljena pot pa loči okrog in okrog ob zidu prostor za eno vrsto grobov od drugih prej imenovanih od-delkov. Poleg glavnih, kakor tudi poleg stranskih potov je za odlične grobe prav veliko lepih pro-storov.

Eden štirih razdelkov je namenjen za otroke, trije pa za odrasle, ki si grobov ne bodo izbirali. Grobi ob glavnih potih in ob zidu pa se bodo od-dajali tistim, kateri si bodo prostore izbirali, pa jih tudi primerno plačali.

(Konec sledi.)

Iz Ambrusa, 26. septembra. Poročal sem že ob kratkem o groznem požaru, kateri je uničil precej veliko in dosti imovito vás Brezovi Dol žup-nije ambruške. Sedaj naj sledi bolj natančen popis te nesreče. Povsod se zaklatijo v vás malopridneži, rekli bi jim lahko „slovenski nihilisti“. Neko tako človeče je prišlo z Gorenjskega tudi v omenjeno vás pred nekimi leti. Vzel je v zakon dekle nič boljše od sebe. Kjerkoli sta stanovala, povsod so se bali ljudje ognja zavoljo nju, kajti njujini otroci so imeli vedno vžigalne klinčke pri igrab. Ljudje so stariše svarili, naj ne dajo otrokam ognja v roke, a slišali so za to le psovke. Osodepolnega dné 22. t. m. je dala, kakor ljudje sploh trdijo, malo-pridna mati razposajenemu otroku vžigalni klinček, rekoč mu: Pojdi in koruze speči. Otrok je šel in zakuril pod sosedovim hlevom v ličkanju. V trenutku je bil ogenj v hlevu — in v dôbi pol ure skoraj cela vás v ognju. Moških ljudi ni bilo skoraj nič doma, — ker so bili v sejmu v Višnji Gori. Pri-tisnili so ljudje od sosednih vasi skupaj, a po-magati niso mogli, ker ni bilo skoraj kapljice vode pri rokah. Rešili so temu ali onemu mrvico koruze, to je bila vsa pomoč. Ogenj je strašno divjal — po hišah in hlevih, kozolcih in skednjih. V teku petih ur je uničil 25 števil in okolu 60 drugih po-slopij, končal ves pridelek, žito in krompir za ljudi, vso krmo za živino. Vodnjaki do zdaj suhi, so zdaj razsuti, poljsko orodje in obleka vsa uničena. Dobri gospodarji, ki so imeli nad 200 mernikov žita po kašah, nemajo zdaj, da bi enkrat dali v mlin. Revščina je nepopisna. V teh krajih imajo ljudje že tako na moč težko življenje — a v tej vasi so ljudje v resnici berači. Zima je pred durmi — a reveži nemajo ne strehe, ne hrane, še vode ne. Ako se jih Bog ne usmili in usmiljena krščanska srca, morali bodo iti po svetu beračit. Nekateri so bili zavarovani za male svote, pa kaj bo izdalo 500—600 glđ. gospodarju, kateri ima škode čez 3000 glđ. Kako škoda bo pa imel, ko bo primoran

dati pod zgubo vso živino! Kako škoda bode imelo polje, ko ne bo mogel gospodar brez živine gnojiti, kakor je treba! Ako človek med nje stopi in vidi upale obupane obraze, stok in jok ubogih ženâ in otrok, solze ga oblijejo, ko bi imel srce iz kamena. Ko bi nastal ogenj v spomladnem času, — imeli bi ljudje vsaj živež čez zimo, a zdaj nemajo dru-gega, kakor golo življenje. Ubogo ljudstvo! Ljudje uprav v Subi Krajini so dobro usmiljeni — a iz-datno pomagati ne morejo, ker revščina je prevelika — zatorej pomagajte rojaki po Slovenskem! Bog, oče revežev, Vam bo stotero povrnil. Gotovo bode vredništva slovenskih listov rada vsprejemala mile darove. Kdor pa hoče, naj pa kar naravnost pošlje svoj dar ali župnijskemu ali občinskemu predstoj-ništvu v Ambrus. Tudi slavni deželni odbor bi morda v ta namen kako svoto odločil, da bi ljudje mogli še pred zimo popraviti svoja stanovališča. Za Suho Krajino se še tako ni storilo nič, odkar svet stoji. Vsi doneski — za katere blagim dobrotnikom že zdaj blagoslova Božjega želimo — se bodo ob-javili o svojem času.

Dnevne novice.

(Slovinci in politični uradniki.) „Laibacher Zeitung“ je v današnji številki priobčila notico, ki se peča s člankom, katerega smo objavili pod go-renjim naslovom v sobotni številki. Z ozirom na našo trditev, da so se zavrnil posredno ali nepo-sredno slovenski pravniki, dasiravno so prebili izpite s prav dobrim vspehom, odgovarja uradni list, da se je to zgodilo le v j e d n e m slučaju iz vzrokov, ki ne spadajo v javnost. Dalje piše, da je deželna vlada kranjska v zadnjih desetih letih sprejela v državno službo 26 na Kranjskem pristojnih prosilcev in le 12 iz drugih kronovin. Od prvih so nekda vsi poleg nemščine zmožni tudi slovenščine, da mo-rejo občeovati brez ovir s slovenskimi strankami, od zadnjih pa da sta bila pri vstopu v prakso sicer le dva poleg nemščine zmožna tudi slovenščine in da so si izvzemši tri zadnje mesece vstopivše vsi priučili slovenščine zadostno, deloma popolnoma. Na to odgovarjamo sine ira et studio: Če hoče vstopiti absolviran pravnik v politično službo, pa se mu od-svetuje od strani, ki ima odločevati o sprejemanju praktikantov, da naj tega ne stori, ali se ne pravi to, neposredno zavračati ga? Koliko ie bilo političnih uradnikov pred vstopom pristojnih na Kranjsko in koliko ne, nam ni bilo znano. A da morda polovica takozvanih „Kranjcev“ in vsaj dve tretjini nedomačinev le za silo lomi slovenščino, piše pa jako nepravilno in večkrat ne-umevno, — če sploh to storé, — o tem smo se sami prepričali iz dopisov, katere imamo pri rokah iz mnogih okrajev, kakor tudi prepisi uradnih odlo-kov. Na željo jih priobčimo! Kako n. pr. je s slo-venščino v radovljiškem in kranjskem okraju? Ali je grof Attems bil zmožen slovenščine, ko je bil pred meseci imenovan koncipistom? In ali si upa „Laib. Ztg.“ dokazati, da samo trojica onih prak-tikantov, ki so vstopili tekom zadnjega leta, ne znâ slovenski? O tem dvomimo. Sicer pa nas veseli in z navdušenjem jemljemo na znanje, da uradni list priznava: „Strinjamo se popolnoma v tem, da morajo uradniki na Kranjskem slovenščine v besedi in pismu zmožni biti.“ Le na tak način bode mo-goča narodna sprava na podlagi enakopravnosti.

(Nasledki celjskih nemirov.) V soboto so bile pred c. kr. okrajnim sodiščem v Celju prve obrav-nave proti onim junakom, ki so ob celjski slavnosti napadali „Sokole“. Ferdinand Rutar, komij pri tvrdki „Schmidl & Comp.“, je 7. t. m. zvečer v družbi 10—12 postopačev pretel s palico gosp. Jak. Doljanu, kateremu so strgali klobuk z glave; obso-jen je na tri dni zavora. Janez Schaupp, agent pivovarnarja Tomaža Götz-a v Mariboru, je dné 8. t. m. po noči napal g. A. Porekarja s Huma pri Ormožu in udaril od zadelj po glavi, da je bil g. Porekar s krvjo oblit. Pri obravnavi je hotel Schaupp vse utajiti, toda bil je obsojen na štiri-najst dnij zavora in 33 glđ. 28 kr. odškodnine, katere je moral povrniti g. Porekarju.

(Ponarejanje živil.) Nekatera mesta obračajo največjo skrb na stvari, ki so nam v živež. Le tako je mogoče, da se občinstvo obvaruje sleparij in za-branijo različne bolezni. Na vprašanje pa, ali je zdravstvena policija v Ljubljani doslej storila svojo dolžnost? naravnost odgovorimo: Ne! Zdravstvena organa, ki pregledujeta živino in meso v klavnici in ob tržnih dnéh, sta le dva. Vsi drugi pa, ki

*) V Vaši dolini so čudne razmere. Mi želimo, da bi se duhovi pomirili v prid dobri stvari in da bi radikalni go-spodje iz slovenskega društva izbačili list, ki o Slovencih nikdar ne zapiše dobre besede. Op. vred.

pregledujejo meso ob drugih dneh, so le laiki v tej stvari. Tako tudi ni čudno, da je mleko na vse mogoče načine pokvarjeno ali pa od bolnih krav; in tako mleko prinaša se dan na dan na ljubljanski trg. Ravno tako prinese malokatera prodajalka kislometano nepokvarjeno na trg. Navadno je taka smetana iz kislega mleka, kateremu je primešana moka, in tako je kislometana prav taka, kakor čevljarški lep. Tudi različnim dišavam, če so stolčene, je primešanih mnogo zdravju škodljivih rečij. Tudi bi ne škodilo, ko bi mestni fizik malo pogledal v gostilne, kavarne itd. Posode iz bakra so tu in tam kar zelene. Po jedilih se sprehajajo muhe in druge lepe živalice. Tako bi se zabranila marsikatera sleparija.

(Katol. društvo rokodelskih pomočnikov) napravilo je na Mihelev večer prav prijetno domačo zabavo, katere se je vdeležilo prav mnogo prijateljev rokodelskega stanu. Vrli pomočniki so zapeli pod vodstvom o. Angelika več lepih pesmi ter igrali šaloigro „Zamenjena suknja“ prav spretno in točno, vzlasti je občinstvo zabaval sluga g. katastralnega nadzornika Felicini-Rebek. K sklepu zabave se je vršila tombola z raznimi lepimi in šaljivimi dobitki. — Društvo katol. rokodelskih pomočnikov, važno vzlasti v sedanjih socialno-zmedenih časih, prav iskreno priporočamo zopet ob tej priliki rokodelcem in prijateljem poštenega rokodelstva v blagohotno podporo.

(Nesreča.) Ob sklepu današnjega lista se nam poroča, da se je zrušil neki oder pri novi brambovski vojašnici ob Gruberjevi cesti. Jeden moški in jedna ženska sta mrtva, nekaj oseb ranjenih.

(Gosp. dr. vitez Tonkli) je jemaje slovo od vodstva prvega slovenskega otroškega vrta in slovenske dekliške šole v Gorici daroval 100 gld. v podporo imenovanih dveh narodnih zavodov.

(Na goriško gimnazijo) se je letos vpisalo do 420 učencev. Prvi trije razredi imajo nemške paralele.

(Iz Dubice) v Bosni nam piše rojak: Danes vam ne morem nič veselega poročati. Take suše še nismo imeli, kar smo tukaj; vsa pokrajina je že rumena, kakor v pozni jeseni; živina nima paše vsled suše, repa in ajda ste zastali, zato bo slaba letina. Strneno žito je bilo lepo in čisto, koruze pa je tretjina manj ko lani, desetina pa je tem večja. Ubogi poljedelci! Prasci so pod nič. Žito je dober kup, pa še tega ne morejo spraviti od tukaj, ker je voda upadla. Nedavno so se zopet prikazali volkovi in so blizu Dubice raztrgali dve kobili. O priliki zopet kaj.

(Vinska letina.) Iz Kopra se poroča „Edinosti“, da je trgovina z grozdem letos jako živahna. Cena belemu grozdju je 8 do 12 kr., črnemu pa 15 do 20 kr. Jako po ceni pa je vinska posoda. — Iz Ricmanj pa se poroča, da bodo imeli prav dobro vino. Bržanka je izborna in bilo jo je precej; črnine pa so malo pridelali. Gledé na kakovost je grozdje letos tako, kakor je bilo l. 1887.

(V Gorici) je letos občutljivo pomanjkanje vode, ker kromberški vodovod daje le polovico vode, kakor navadno.

(Proračun goriškega mesta.) Goriški župan je predložil proračun o dohodkih in troških za l. 1890. Dohodki so proračunjeni na 206.000, troški pa na 224.000 gld., torej primanjkljaj na 18.000 gld. Ta primanjkljaj hoče občinski zastop pokriti v prvi vrsti z doklado na vse vino, ki se uvaža v mesto, bodisi kupljeno na drobno ali debelo. Druga doklada, t. j. 10 kr. na vsak meter trdih, 5 kr. na meter mehkih drv, 4 kr., od 100 kg. olja in premoga, zadene najbolj nižje stanove goriškega mesta. Dalje nameravajo vrediti užitninski davek na špirit in žgane pijače, kar bi donášalo nekaj tisočakov več dohodkov.

Raznoterosti.

— Predrzní tat. V Monastru (Münster) je zapazil pri prvem jutranjem svitu ponočni čuvaj, človeka, ki se je prikazal skozi okno pritične sobe znanega hotela ter vlekel za seboj mnogo zavrtkov, ogrtačev, dežnikov in celo velik ročni kovčeg. „No, kaj pa je to?“ prašal je čuvaj. Predrzní tat pa ni izgubil samozavesti ter mu odgovoril: „S prvim vlakom sem bil namenjen v Brema (Bremen). Zato sem bil sinoči naročil vratarju, da me vzbudi za dotični vlak. Toda ta zaspanec se ni domislil mojega naročila in, da se nisem vzbudil sam, zamudil bi bil vlak.“ Na to se je začel jeziti nad postrežbo, kakor jo je imel v tem hotelu ter naposled poprosil čuvaja, naj mu pomaga odnesti blago na kolodvor, saj mu hoče dobro plačati. Nič slabega sluteč pomagala mu je čuvaj odnesti ogrtač in kovčeg na kolodvor, od koder se je gospod popotnik kmalu odpešal v Brema. Ko se je do dobrega zdanilo, zapazili so v hotelu, da je bil po noči v sobi neljubi gost, kateri je odnesel blaga za nekaj sto mark. Čuvaj se ni mogel dovolj načuditi, ko je zvedel, kakemu ptičku je pomagal, da je ušel postavní roki.

— Spomin na Giskro. Nekoč je govoril znani dr. Giskra v državni zbornici strastno zoper samostane, ter je zahteval, naj se v kratkem vsi samostani zatró. Kmalu po tisti seji pa je šel Giskra k predniku nekega avstrijskega samostana ter ga vprašal, če sme čez par dni z nekaterimi drugimi gosti samostan obiskati. Prednik odgovori: „Prav ljubo mi bo, če ne bode do tedaj samostan že zaprt in mi razpodení? ker ste si toliko prizadejali, naj bi nas razgnali.“ Giskra odgovori: Vedité, gospod prelat, včasí se mora kaj takega govoriti.“ „Katholisches Vereinsblatt“ more tudi ime dotičnega samostana povedati.

— Strašnje povodnji na Kitajskem. Kakor se je že poročalo na tem mestu, zadele so letos Kitajsko silne povodnji. Najnovejša poročila pravijo, da je v provinci Chihli vsled povodnji do štiri milijone ljudi brez strehe.

Telegrami.

Celje, 29. septembra. Dvorni svetovalec in predsednik okrožnemu sodišču Heinricher je umrl.

Celovec, 28. septembra. Ker je deželni poslanec Seebacher umrl, razpisana je v ta namen dopolnilna volitev na 16. oktobra.

Dunaj, 28. septembra. Kakor trdi „Pol. Corr.“, ne bode na željo nemškega cesarja nikakih sprejemnih slavností, katere so nameravali prirediti nemškemu vladarju na nemško-avstrijski meji in drugod po raznih postajah. Ko bo obiskal kneza Reuškega, podal se boše v Schönbrunn. Tu bo sprejela nemškega

cesarja častna stotnija z zastavo in godbo pešpolka nadvojvode Badenskega en parade z bojnimi znaki. Generali bodo v dvorni opravi s trakom pruskega reda.

Pariz, 28. septembra. Kakor se poroča iz San Sabastiana, sklenila je španska vlada vsled revolucionarnega gibanja na Portugalskem postaviti na portugalsko-špansko mejo vojaško posadko, ker se boji nemirov.

Pariz, 29. septembra. „Figaro“ objavlja pogovor s Crispijem, kateri je zopet potrdil miroljubni defenzivni značaj trodržavne zveze ter rekel, da pojema vprašanje narodnosti. Socialno vprašanje bode v kratkem zavladovalo po vsem svetu. Meni, da vojne ne bode; ako je Francija ne prične, ne bode je nihče začel.

Novi Jork, 28. septembra. Po poročilih mehiških, skušal je nekdo zavrato umoriti pri zadnji slavnosti predsednika Diaca. Petnajst sumljivih oseb so vtaknili v zapor.

Masava, 29. septembra. Zdravstveni svet je izrekel, da je včeraj kolera prenehala.

Umrli so:

25. septembra. Bernard Strup, tkalec, 69 let, Krakovski nasip 10, vsled raka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
27	7. u. jut.	745-0	11-4	sl. zap.	megla	0 00
	2. u. pop.	743-2	21-2	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	744-0	15-0	sl. jzpad	„	
28	7. u. jut.	744-4	10-4	brezv.	megla	0 00
	2. u. pop.	741-4	21-4	sl. jvzh.	jasno	
	9. u. zveč.	740-2	15-0	brezv.	„	

Srednja temperatura obeh dni 15-9°, in 15-6°, za 2-0° in 1-8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	87 gld. 60 kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ (s 16% „)	88 „ 10 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	106 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 10 „
Akije avstr.-ogerske banke	963 „ — „
Kreditne akije	308 „ — „
London	112 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	8 „ 90 „
Cesarski cekini	5 „ 36 „
Nemške marke	55 „ 25 „

Za pogorelee v Ambrusu

darovali so ti-le:

Nekatera dekleta iz tobačne tovarne	5 gld. 10 kr.
Duhovnik v Ljubljani	10 „ — „
A. K.	1 „ — „
M. K.	2 „ — „
A. Z.	2 „ — „

Organist in cerkvenik

dobi takoj službo. Prednost ima oni, ki je zmožen voditi moške zборе. (2-2)

Cerkveno predstojništvo v Št. Lambertu pošta Zagorje ob Savi.

Dunajske razstavne srečke

à 1 gl.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gl. 50 kr.

Glavni dobiček

50.000

gld. vrednosti.

Žrebanje že 15. oktobra.

Srečke po 1 gld. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.